

Nr 887

Av herr **Boo m. fl.**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition nr 31, med förslag till förordning om ändring i taxeringsförordningen den 23 november 1956 (nr 623).*

(Lika lydande med motion nr 712 i Första kammaren)

I proposition nr 31 föreslås viss förenkling av arbetsgivarnas uppgiftsskyldighet beträffande traktamentsersättningar m. m. Under senare år har successivt genomförts förenklingar i traktamentsbeskattningen. Avdrag medges utan särskild utredning med traktamentsbeloppet, om detta inte överstiger av riksskattenämnden fastställt normalbelopp. Traktamentsersättningar som sammanlagt för en anställd inte överstiger 500 kr. behöver inte uppges. Det föreligger heller inte uppgiftsskyldighet för de fall då antalet förrättningsdagar för en anställd inte överstiger 24 för helt år räknat. De i propositionen framförda förslagen syftar till ytterligare lättnader i arbetsgivarens uppgiftsskyldighet med därav följande lindring av mottagarens deklarationsplikt. Lättnaderna skall vara beroende av att arbetsgivaren av förste taxeringsintendenten i länet erhåller dispens från den uppgiftsskyldighet som annars åligger honom. I den departementspromemoria (Stencil Fi 1966: 66) som ligger till grund för propositionen föreslogs att dispens skall kunna medges arbetsgivare som i sin verksamhet sysselsätter minst 100 anställda. Departementschefen har funnit anledning föreslå en annan grund för dispensmöjlighet. Han föreslår därför att dispens i vart fall bör kunna ges företag med 30—40 anställda som mera regelbundet företar tjänsteresor.

För vår del finner vi det angeläget att åtgärder vidtages för att ytterligare underlätta uppgiftsskyldigheten för arbetsgivarna, varav också kan följa lättnader för arbetstagarna. Den detaljerade uppgiftsskyldigheten vårlar för närvarande arbetsgivarna stora olägenheter. Detta gäller inte bara de stora företagen med ett stort antal anställda utan också och kanske i särskilt hög grad de mindre företagen med mindre administrativa resurser. Därför är den i propositionen föreslagna konstruktionen för lättnader i uppgiftslämmandet ur praktisk synpunkt mindre lämplig. Behovet av lättnader finns såväl hos små som stora företag. Mest betänkligt torde emellertid förslaget vara ur principiell synpunkt. Företag med ett mindre antal anställda, som företar tjänsteresor, bör inte åläggas en tyngre uppgiftsbörda än andra. Likaså bör inte en persons deklarationsplikt för traktamentsersättning vara beroende av företagets storlek.

En mera generell lättnad än den i propositionen föreslagna bör enligt vår mening eftersträvas. Förfarande med dispens av länets förste taxeringsintendent är enligt vår mening överflödigt. Ett generell undantag från uppgiftsskyldigheten bör föreligga då traktamentsersättningarna överensstämmer med eller är mindre än de av riksskattenämnden fastställda normalbeloppen. Åtskilliga företag tillämpar traktamentsersättningar som överensstämmer med de statliga. Det bör därför eftersträvas att de av riksskattenämnden fastställda normalbeloppen anpassas till de statliga normerna på hithörande område. Bestämmelserna beträffande uppgiftsskyldighet bör utformas så att undantag från den mera fullständiga uppgiftsskyldigheten skall föreligga generellt för arbetsgivare, som lojalt följer de av riksskattenämnden utfärdade anvisningarna och icke överskrider de fastställda normalbeloppen.

Med hänvisning till det anförda hemställes,

att riksdagen vid behandlingen av proposition nr 31 måtte besluta om generell befrielse från fullständig uppgiftsskyldighet angående traktamentsersättningar då arbetsgivaren lojalt tillämpar de av riksskattenämnden fastställda normalbeloppen; samt

att vederbörande utskott måtte ges i uppdrag att utarbeta erforderlig författningstext.

Stockholm den 28 februari 1967

Karl Gust. H. Boo (cp)

Anders Dahlgren (cp)

Bertil Jonasson (cp)

Dav. Gomér (cp)

Nr 888

Av herrar **Turesson** och **Söderström**, *i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 31, med förslag till förordning om ändring i taxeringsförordningen den 23 november 1956 (nr 623).*

(Lika lydande med motion nr 711 i Första kammaren)

Stockholm den 28 februari 1967

Bo Turesson (h)

Kurt Söderström (h)